

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
t. č. X.
zastoupený zmocněncem Mgr. M. M.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j.: OAM-586/LE-LE05-LE05-NV-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j.: OAM-586/LE-LE05-LE05-NV-2023, jímž mu nebyl povolen vstup na území České republiky dle ustanovení § 73 odst. 3 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“); podle ustanovení § 73 odst. 4 téhož zákona byla doba, na niž se vstup nepovoluje, stanovena do X.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že chce žít v budoucnosti v České republice a X., pobyt v X. je pro něj velmi problematický, nemá tam žádné sociální vazby a nemůže se srovnat se značnou jazykovou bariérou, jeho X., zákaz vstupu do Schengenského prostoru mu končí X., chtěl by žít zde, protože tu X., dlužnou částku za X., v současnosti má v České republice X., v rámci zařazení do české společnosti by tím o něj bylo postaráno.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. V žalobě není uveden relevantní žalobní bod, chybí rovněž jakákoliv polemika s napadeným rozhodnutím, nemá se k čemu vyjádřit, pouze odkazuje na napadené rozhodnutí, jež je plně v souladu s platnou legislativou. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne X. byl žalobce kontrolován v tranzitním prostoru letiště, ke kontrole předložil biometrický cestovní pas X., přicestoval pravidelnou linkou z X., nedisponoval letenkou pro pokračující let a měl v úmyslu vstoupit na území České republiky, žalobce byl veden v evidenci jako nežádoucí cizinec, dne X. byl žalobci odepřen vstup na území České republiky, týž den ve X. požádal o mezinárodní ochranu (výsledek šetření zpracovaný pro OAMP MV ČR ze dne X., příloha č. 2 k č. j.: CPR-17686-7/ČJ-2023-930504, a žalobcova palubní vstupenka č. X.).
6. Žalobce byl X. ode dne X. (X. průkaz X.).
7. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 28. 8. 2006, sp. zn.: 14 T 79/2006, který nabyl dne 20. 3. 2009 právní moci, byl žalobce odsouzen pro pokus trestného činu krádeže spáchané vloupáním v souběhu s trestným činem poškození cizí věci spáchaných ve spolupachatelství, za což byl odsouzen k trestu vyhoštění v délce 5 let; trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 23. 3. 2015, sp. zn.: 5 T 20/2015, který nabyl dne 23. 3. 2015 právní moci, byl žalobce odsouzen pro přečin padělání a pozměnění veřejné listiny (§ 348 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník), za což byl odsouzen k trestu vyhoštění v délce 3 roky (Opis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 9. 5. 2023).
8. Jelikož byl žalobce X., bylo řízení ve věci mezinárodní ochrany přerušeno (úřední záznam o přerušení řízení ve věci mezinárodní ochrany ze dne 9. 5. 2023).
9. Dne 10. 5. 2023 žalobce dobrovolně letecky vycestoval zpět do X. (výpis informací o žalobci z databáze CIS ze dne 23. 5. 2023).
10. Dne X. byl žalobce kontrolován v tranzitním prostoru letiště, ke kontrole předložil biometrický cestovní pas X., přicestoval pravidelnou linkou z X., nedisponoval letenkou pro pokračující let a měl v úmyslu vstoupit na území České republiky, žalobce byl veden v evidenci jako nežádoucí cizinec, dne X. byl žalobci odepřen vstup na území České republiky (výsledek šetření zpracovaný pro OAMP MV ČR ze dne X., příloha č. 2 k č. j.: CPR-17686-16/ČJ-2023-930504, a žalobcova palubní vstupenka k letu dne X. č. X.).
Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

11. Dne 11. 5. 2023 se žalobce vzdal X. (potvrzení X. Ministerstva X. ze dne 11. 5. 2023, č. X.).
12. Jelikož se žalobce vzdal X., bylo v řízení ve věci mezinárodní ochrany pokračováno ode dne 20. 5. 2023 (sdělení o pokračování v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 22. 5. 2023).
13. Kromě trestů vyhoštění bylo žalobci opakovaně uloženo též správní vyhoštění (detail osoby (žalobce) v databázi ENO vygenerovaný dne 23. 5. 2023).
14. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 24. 5. 2023 uvedl, že v České republice v minulosti použil padělaný doklad, dle něž byl X. státním příslušníkem, je svobodný, X. žije v X.; dne X. přešel nelegálně hranice do X., zde dostal potvrzení, poté se snažil dostat do X., ale vrátili jej do X., jelikož má zakázaný vstup do Schengenského prostoru, posléze si koupil letenku do X. a X. sem přiletěl, zadržela jej tu policie, protože má zakázán vstup do Schengenského prostoru, tak požádal o azyl, protože měl však již X., přerušili mu tu řízení a musel se tam vrátit, v X. došel na policii a vzdal se X., poté znovu odletěl do X. a znovu jej zajistila policie, když ukázal potvrzení, že už v X. nemá X., mohl zde požádat o azyl; v České republice byl od roku X. do roku X., X., několikrát mu bylo uloženo vyhoštění, ale až do roku X. zde zůstával, pak byl vyhoštěn X., jinak nikde nebyl, o azyl žádal v České republice roku X., ale nebyl úspěšný, je zcela zdravý.
15. Dne 24. 5. 2023 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.
16. Během pohovoru vedeného dne 24. 5. 2023 ve věci mezinárodní ochrany žalobce dále uvedl, že ve vlasti byl odsouzen roku X. za X., v České republice v minulosti pobýval kvůli X., X. udělené v X. se vzdal, protože ji nechtěl a nevěděl, že kvůli tomu nemůže žádat o azyl v České republice, kdyby to věděl, jistě by dokument potvrzující X. v X. zde neukazoval policistům, o azyl chtěl požádat jedine v České republice, v České republice chce být kvůli jazyku, moc se mu tu líbí, již tu byl X., zná to tady, chce zde pracovat a je tu X., která zde X., zůstat v X. mu bránila jazyková bariéra, chce být s X.; do Schengenského prostoru se opakovaně snaží vstoupit i přes zákaz, který má až do roku X., jelikož sem chce jít natolik silně, až jej zákaz nezastaví, od začátku, co tu je, se mu tady líbí, v X. neměl žádné potíže, X. je v X., do X. se není ochoten vrátit, nechce se tam vracet.
17. Součástí správního spisu je i dokument doručený žalovanému dne 31. 5. 2023, jímž X. státní orgány uznávají svou příslušnost rozhodnout o žalobcově žádosti. Z tohoto dokumentu mj. vyplývá, že žalobce měl X. oprávnění k pobytu platné do dne X.
18. Rozhodnutím ve věci mezinárodní ochrany ze dne 5. 6. 2023, č. j.: OAM-586/LE-LE05-D04-2023, byla podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. b) zákon o azylu shledána nepřipustnou žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany a řízení o této žádosti bylo podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno. Dále bylo ve výroku konstatováno, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Dublinské nařízení“), je X.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž přihlížel i k případným nezákonnostem nad rámec žalobních bodů v souladu se závěry rozsudku velkého senátu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 8. 11. 2022 ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, a po provedeném řízení konstatoval, že žaloba není důvodná.
20. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 73 odst. 7 zákona o azylu.
21. Podle ust. § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu *ministerstvo rozhodne do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v případě nutnosti o nepovolení vstupu na území žadateli o udělení mezinárodní ochrany, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.*
22. Podle ust. § 73 odst. 4 zákona o azylu *„ministerstvo v rozhodnutí o nepovolení vstupu na území stanoví dobu, po kterou nemůže žadatel o udělení mezinárodní ochrany na území vstoupit; tuto dobu lze prodloužit, a to i opakovaně. Doba pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku na mezinárodním letišti nesmí být delší než 120 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“*
23. Soud předně seznal žalobu značně obecnou a z velké části se míjející s důvody, pro něž mu nebyl napadeným rozhodnutím povolen vstup na území České republiky. Zároveň neopomněl že řízení o nepovolení vstupu dle ustanovení § 73 a § 74 zákona o azylu je fakticky i dle čl. 8 an. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. 6. 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, zajištěním, a proto se na soudní přezkum uplatní závěry rozsudku velkého senátu SDEU ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, dle nichž musí soud z moci úřední přihlížet i k těm nezákonnostem rozhodnutí o zajištění, jež účastníci nenamítali (srov. třetí právní větu k rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 31. 1. 2023, č. j.: 5 Azs 96/2021 - 39, publ. pod č. 4456/2023 Sb. NSS).
24. Žalobní námitky neshledal soud důvodnými. Napadeným rozhodnutím nebyl žalobci povolen vstup na území České republiky na 120 dní. V tomto rámci je třeba zkoumat zákonnost tvrzených zásahů do soukromého a rodinného života. Snaha žít v České republice (případně vytvořené vazby) a problematičnost pobytu v X. nemají samy o sobě s nepovolením vstupu na omezenou délku souvislost, totéž platí pro brzký konec zákazu vstupu do Schengenského prostoru. Zaplacení X. je potom s napadeným rozhodnutím zcela mimoběžné, resp. žalobci není namístě povolit vstup, protože X.; zaplacením X. si žalobce vstup do České republiky zjednat nemůže. Nemožnost X., případně nutnost jeho odložení o několik málo měsíců soud rovněž neshledává nepřiměřenými u žalobce, který má stejně zakázán vstup do Schengenského prostoru.
25. Důvodem, pro nějž by bylo nepovolení vstupu v délce 120 dní nepřiměřené, není ani pobyt X. na území České republiky na základě X. Samotný X. nepředstavují důvody, pro něž by časově limitované nepovolení vstupu mělo být nepřiměřené ve vztahu k dospělému, zdravému a svéprávnému žalobci, zvláště když osobám s X. je poskytována Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

různá podpora. Tvrzení o X. vážném onemocnění je zcela obecné a nepodložené, žalobce jej ve správním řízení přitom vůbec neuvedl, na základě takto obecné a nepodložené námitky nelze mít napadené rozhodnutí nepřiměřeným, zvláště když trestně odsouzený a opakovaně správně vyhoštěný žalobce se zákazem vstupu do Schengenského prostoru během pohovoru jednoznačně deklaroval, že jej žádný zákaz vstupu nezastaví, čímž se potvrdila aktuálnost žalobcova nebezpečí pro veřejný pořádek; X.

26. Soud neshledal v napadeném rozhodnutí ani vady, k nimž by musel přihlédnout z moci úřední. V obecnosti lze uvést, že podmínky ustanovení § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu byly splněny, obavy z možného narušení veřejného pořádku ze strany žalobce jsou důvodné; samotný nelegální pobyt (tj. absence oprávnění k pobytu) by jako důvod nemohl obstát, nicméně žalobce se opakovaně snažil vstoupit na území České republiky, přestože mu byl uložen přímo zákaz vstupu na území členských států Evropské unie, v minulosti mu byl dvakrát uložen trest vyhoštění (naposledy za padělání veřejné listiny), opakovaně mu bylo uloženo správní vyhoštění, všechny zjištěné okolnosti ve svém kontextu vedou k závěru o možném nebezpečí pro veřejný pořádek, jelikož je žalobce dle všeho ochoten intenzivně porušovat právní předpisy i do budoucna; nadto žalobce v České republice kontinuálně pobýval od roku X. do roku X. přes opakované uložení trestu vyhoštění a nelegálně X. (poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 24. 5. 2023), stejně tak výslovně hovořil o ignoraci zákazu vstupu, který jej nemůže zastavit (pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 24. 5. 2023); (k možnému narušení veřejného pořádku srov. judikaturu NSS, konkrétně usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 7. 2011, č. j.: 3 As 4/2010 – 151, a rozsudek ze dne 10. 4. 2013, č. j.: 3 Azs 53/2012 - 41). Jakkoliv nebylo možné zcela předjímat výsledek řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, již v době vydání napadeného rozhodnutí bylo opodstatněné učinit předběžný závěr o nepřípustnosti žádosti, jelikož žalobce doložil potvrzení o X. mu dne X. (příslušnost X. k podané žádosti by pak vyplývala z aplikace ustanovení čl. 12 Dublinského nařízení, což se později plně potvrdilo). Také žalovaný dostatečně odůvodnil délku doby, po niž byl žalobci odepřen vstup na území České republiky, soud zneužití ani překročení mezí správního uvážení neshledal, žalovaný odůvodnil dobu nepovolení vstupu žalobce na území České republiky předpokládanou délkou správního a navazujícího soudního řízení ohledně jeho žádosti o mezinárodní ochranu, což je dostačující.
27. Soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování; soud nikterak nezpochybňoval, že X., rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany a navazující soudní řízení je mu pak známo z úřední činnosti (X.).
28. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. července 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.